

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 21/23
30.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Мирјане Поповић, председника већа, Душанке Ђорђевић, Јелене Шкулић, Драгана Тесаровића и Маје Илић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Слађана Лазића и Сање Булатовић, записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др**, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 Кривичног законика и др, решавајући по жалбама јавног тужиоца за организовани криминал, окривљеног Гајић Игора, окривљеног ББ, браниоца окривљених АА, ВВ, ББ и ГГ, адвоката Дејана Јовановића и браниоца окривљеног ДД, адвоката Марка Јанковића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр. 198/19 од 27.02.2023. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП у дане 18.12.2023. године и 20.12.2023. године, у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Горана Марјановића са стручним сарадником Миланом Трипковићем, окривљеног АА, окривљеног ВВ, окривљеног ББ, бранилаца окривљених, адвоката Дејана Јовановића и браниоца окривљеног ДД, адвоката Марка Јанковића, а у одсуству уредно обавештене окривљене ГГ, те на седници већа одржаној дана 20.12.2023. године у одсуству уредно обавештеног окривљеног АА, након већања и гласања дана 21.12.2023. године, 22.12.2023. године и 30.01.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I

Поводом жалби јавног тужиоца за организовани криминал, окривљеног ББ и браниоца окривљеног ББ, адвоката Дејана Јовановића, а по службеној дужности, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељења за организовани криминал К-По1 бр. 198/19 од 27.02.2023. године, само у делу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, окривљеном ББ за кривично дело убиство из члана 113 Кривичног законика, описано у ставу I изреке првостепене пресуде и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика, описано у ставу II изреке првостепене пресуде, за која је

првостепеном пресудом оглашен кривим, применом претходно наведених законских прописа и одредби члана 4, 42, 45, 54 и 60 Кривичног законика, претходно утврђује појединачне казне затвора, и то: за кривично дело убиство из члана 113 Кривичног законика, описано у ставу I изреке првостепене пресуде, казну затвора у трајању од 7 (седам) година и за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика, описано у ставу II изреке првостепене пресуде, казну затвора у трајању од 2. (две) године, па га, применом одредби члана 60 Кривичног законика, **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању од **8 (осам) година и 10 (десет) месеци**, док се жалба јавног тужиоца за организовани криминал, жалба окривљеног ББ и браниоца окривљеног ББ, адвоката Дејана Јовановића, у делу у ком су изјављене против става I и II изреке првостепене пресуде, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у ставу I и II изреке, у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

II

Усвајањем жалби окривљеног ВВ, окривљеног ББ, браниоца окривљених АА, ВВ, ББ и ГГ, адвоката Дејана Јовановића и браниоца окривљеног ДД, адвоката Марка Јанковића и поводом жалбе јавног тужиоца за организовани криминал, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 бр. 198/19 од 27.02.2023. године, у осуђујућем делу у ставу III, IV и V изреке и ослобађајућем делу у ставу V и VI изреке и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

III

Према окривљенима ББ и АА **ПРОДУЖАВА СЕ ПРИТВОР** и то: према окривљеном ББ из законских разлога прописаних одредбом члана 211 став 1 тачка 1 и 3 ЗКП, а према окривљеном АА из законских разлога прописаних одредбом члана 211 став 1 тачка 3 ЗКП, до даље одлуке првостепеног суда.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 бр. 198/19 од 27.02.2023. године, окривљени АА, окривљени ВВ, окривљени ДД, окривљени ББ и окривљена ГГ оглашени су кривим да су извршили кривична дела, и то: **окривљени АА** коме је првостепени суд, на основу одредби члана 4, 42, 45, 48, 50 и 54 КЗ, претходно утврдио појединачне казне затвора, и то: за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 Кривичног законика, описано под ставом III изреке пресуде, казну затвора у трајању од 4 (четири) године, за кривично дело убиство из члана 113 Кривичног законика, описано под ставом IV изреке пресуде, казну затвора у трајању од 8 (осам) година и за кривично дело прање новца из члана 245 став 2 у вези са ставом 1 Кривичног законика, описано под ставом V изреке пресуде, казну затвора у трајању од 1. (једне) године и 6 (шест) месеци и новчану казну у износу од 200.000,00 (две стотине хиљада) динара, те му је, на основу

члана 62 Кривичног законика, узета као утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) месеца, изречена правноснажном пресудом Основног суда у Крушевцу 5К бр. 314/19 од 10.12.2019. године, правноснажна 15.05.2020. године, **окривљени ВВ** коме је првостепени суд, на основу одредби члана 4, 42, 45 и 54 КЗ, претходно утврдио појединачне казне затвора, и то: за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези са ставом 2 Кривичног законика, описано под ставом III изреке пресуде, казну затвора у трајању од 2. (две) године и за кривично дело убиство из члана 113 Кривичног законика, описано под ставом IV изреке пресуде, казну затвора у трајању од 6 (шест) година, **окривљени ББ** коме је првостепени суд, на основу одредби члана 4, 42, 45 и 54 КЗ, претходно утврдио појединачне казне затвора, и то: за кривично дело убиство из члана 113 Кривичног законика, описано под ставом I изреке пресуде, казну затвора у трајању од 7 (седам) година, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика, описано под ставом II изреке пресуде, казну затвора у трајању од 2. (две) године, за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези са ставом 2 Кривичног законика, описано под ставом III изреке пресуде, казну затвора у трајању од 2. (две) године, за кривично дело убиство из члана 113 Кривичног законика, описано под ставом IV изреке пресуде, казну затвора у трајању од 13 (тринаест) година и за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика, описано под ставом IV изреке пресуде, казну затвора у трајању од 2. (две) године, па је:

-окривљеног АА, уз даљу примену одредби члана 60 и 63 Кривичног законика, **осудио на јединствену казну затвора у трајању од 11 (једанаест) година**, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 31.08.2018. до 26.10.2018. године и од 15.08.2019. године па надаље, као и **на новчану казну у износу од 200.000,00 (две стотине хиљада) динара**, коју је окривљени дужан да плати у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, уз упозорење да, уколико окривљени не плати новчану казну у наведеном року, иста ће се заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 (један) дан затвора, с тим да затвор не може бити дужи од 6 (шест) месеци;

-окривљеног ВВ, уз даљу примену одредби члана 60 и 63 КЗ, **осудио на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година и 6 (шест) месеци**, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 31.08.2018. године до 26.10.2018. године и од 15.08.2019. године до 27.02.2023. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 27.02.2023. године па надаље;

-окривљеног ББ, уз даљу примену одредби члана 60 и 63 КЗ, **осудио на јединствену казну затвора у трајању од 18 (осамнаест) година**, у коју казну му се урачунава време проведено у екстрадиционом притвору од 17.07.2019. године до 19.08.2019. године, као и у притвору од 19.08.2019. године па надаље;

-окривљеног ДД, због извршења кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 2 у вези са ставом 1 Кривичног законика, описаног под ставом IV изреке пресуде, применом напред наведених законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ, **осудио на казну затвора у трајању од**

3 (три) године, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 15.08.2019. године до 05.11.2020. године, као и на мери забране напуштања стана од 05.11.2020. године до 30.05.2022. године;

-окривљену ГГ, због извршења кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 2 у вези са ставом 1 Кривичног законика, описаног под ставом IV изреке пресуде, применом напред наведених законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ, **осудио на казну затвора у трајању од 1. (једне) године и 2 (два) месеца**, у коју казну јој се урачунава време проведено у притвору од 15.08.2019. године до 12.12.2019. године, као и на мери забране напуштања стана од 12.12.2019. године до 02.10.2020. године.

На основу члана 87 у вези са чланом 348 став 6 Кривичног законика, према окривљеном ББ, изречена је мера безбедности одузимање предмета, те је од окривљеног ББ одузет пиштољ марке "Glock 17", са избрисаним фабричким бројем, калибра 9 мм "Пара" и 10 метака истог калибра, као предмет употребљен за извршење кривичног дела. На основу члана 258 став 4 ЗКП, оштећени ЂЂ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу, а, на основу члана 264 став 4 ЗКП, окривљени АА, ВВ, ДД, ББ и ГГ ослобођени су плаћања трошкова кривичног поступка, те је одређено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Истом пресудом, на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, у ставу V изреке, **окривљени ДД, окривљена ГГ и окривљени ЕЕ ослобођени су од оптужбе** да су извршили кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези са ставом 2 Кривичног законика, а, у ставу VI изреке, **окривљени ЕЕ ослобођен је од оптужбе** и да је извршио кривично дело убиство из члана 113 КЗ, те је, на основу члана 265 став 1 ЗКП, одређено да трошкови кривичног поступка у односу на окривљеног ЕЕ падају на терет буџетских средстава суда.

У ставу VII изреке пресуде, на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, **окривљени ДД и окривљени АА ослобођени су од оптужбе** да су извршили по једно кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 КЗ.

Против наведене пресуде, благовремене жалбе су изјавили:

-јавни тужилац за организовани криминал, због погрешно утврђеног чињеничног стања у односу на одлуку из тачке IV изреке пресуде у погледу окривљених ДД и ГГ; због погрешно утврђеног чињеничног стања у односу на одлуку из тачке V изреке пресуде у погледу окривљеног АА; због погрешно утврђеног чињеничног стања у односу на ослобађајући део побијане пресуде у погледу окривљених ДД, ГГ и ЕЕ и због одлуке о кривичним санкцијама у односу на окривљене АА, ВВ, ББ, ДД и ГГ, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљене ДД, ГГ и ЕЕ осудити због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези са ставом 2 КЗ, окривљене ДД и ГГ осудити због кривичног дела убиство из члана 113 КЗ, уместо због кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 2 у вези са ставом 1 КЗ, окривљеног ЕЕ осудити због

кривичног дела убиство из члана 113 КЗ и окривљеног АА огласити кривим и због радњи описаних у тачки V/3 диспозитива измењене оптужнице и осудити га за продужено кривично дело прање новца из члана 245 став 2 у вези са ставом 1 у вези са чланом 61 КЗ, уместо због једног кривичног дела прање новца из члана 245 став 2 у вези са ставом 1 КЗ, те окривљенима АА, ВВ, ББ, ДД и ГГ изрећи казне затвора у дужем временском трајању, а окривљеном ЕЕ јединствену казну затвора у складу са законом за учињена кривична дела из члана 346 став 4 у вези са ставом 2 и члана 113 Кривичног законика,

-окривљени ББ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о санкцијама, са предлогом да се пресуда у ставу I и II изреке за које је оглашен кривим у вези са кривичним делом из члана 113 КЗ и кривичним делом из члана 348 КЗ, ублажи односно да се казна ублажи или пресуда укине, затим, да се пресуда у ставу III изреке у потпуности укине, те да се пресуда у ставу IV изреке преиначи и окривљени ослободи од оптужбе или укине, те да се према њему укине притвор,

-окривљени ВВ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да га Апелациони суд у Београду ослободи од кривичног гоњења или да се укине првостепена пресуда и предмет врати на поновно суђење, те да му се укине мера забране напуштања стана,

-бранилац окривљених АА, ВВ, ББ и окривљене ГГ, адвокат Дејан Јовановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичним санкцијама, са предлогом да другостепени суд, када је у питању кривично дело из члана 113 КЗ и члана 348 став 4 КЗ, које се односи на окривљеног ББ, преиначи побијану пресуду, на тај начин што ће окривљеног ББ блаже казнити; затим, када је у питању кривично дело из члана 113 КЗ у односу на окривљеног АА, ВВ и ББ, као и кривично дело из члана 348 став 4 КЗ у односу на окривљеног ББ, за које је дело првостепени суд осудио окривљеног АА, ВВ и ББ, и у том делу побијана пресуда буде преиначена, тако што ће окривљени АА, ВВ и ББ бити ослобођени кривичне одговорности; те да побијану пресуду преиначи у односу на кривично дело из члана 346 став 2 КЗ за окривљеног АА и кривично дело из члана 346 став 4 у вези става 2 за окривљене ВВ и ББ, на тај начин што ће ови окривљени бити ослобођени кривичне одговорности. Када је у питању кривично дело из члана 245 став 2 у вези става 1 КЗ, бранилац је предложио да се првостепена пресуда преиначи на тај начин што ће окривљени АА бити ослобођен за наведено кривично дело, при чему, према наводима браниоца, нема ни организоване криминалне групе тј. кривичног дела из члана 346 став 2 КЗ са већ осуђеним ЖЖ и ЗЗ. Када је у питању окривљена ГГ, бранилац је предложио да у односу на ову окривљену првостепена пресуда буде преиначена на тај начин што ће бити ослобођена кривичне одговорности. Даље, бранилац је навео да, за случај да другостепени суд нађе да нема места преиначењу како је напред наведено у предлогу жалбе, првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, а за случај да нађе да нема места ниједном од предлога браниоца, да окривљене блаже казни, са предлогом да се према окривљеном АА укине притвор, а према окривљеном ВВ укине мера забране напуштања стана. Такође, бранилац је поднео захтев да окривљени АА,

окривљени ВВ, окривљени ББ и окривљена ГГ буду обавештени о терминима одржавања седнице већа другостепеног суда, достављајући у фотокопији оверене изјаве одређених лица, те новинске чланке за окривљеног АА,

-бранилац окривљеног ДД, адвокат Марко Јанковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, преиначи побијану пресуду у ставу IV изреке пресуде и окривљеног ДД ослободи од оптужбе. Алтернативно, бранилац предлаже да другостепено веће укине ожалбену пресуду у односу на став IV изреке и у том делу предмет врати на поновно одлучивање, уз предлог да се на јавној седници прикаже снимак проласка возила окривљеног ДД кроз наплатну рампу. У односу на ослобађајући део пресуде за окривљеног ДД, бранилац предлаже да другостепено веће у том делу потврди првостепену пресуду, са молбом да, заједно са окривљеним, буде обавештен о терминима одржавања седнице већа на којој би присуствовали, достављајући у прилогу фотокопију наредбе Вишег суда у Крушевцу КПП Пов1 бр. 7/18 од 31.08.2018. године, те копију дела транскрипта аудио записа са главног претреса пред првостепеним судом, као и фотографије путничког возила којим је управљао окривљени ДД.

Одговор на жалбу јавног тужиоца за организовани криминал изјавио је бранилац окривљеног ДД, адвокат Марко Јанковић, са предлогом да се жалба тужилаштва одбије, а усвоји жалба одбране ДД онако како је то у жалби наведено.

Одговор на жалбу јавног тужиоца за организовани криминал изјавио је бранилац окривљених, адвокат Дејан Јовановић, са предлогом да другостепени суд жалбу тужиоца одбије као неосновану.

Јавни тужилац за организовани криминал доставио је Апелационом суду у Београду, Посебном одељењу, поднесак КТЖ бр. 51/23 од 28.09.2023. године, у којем је предложио да се одбију као неосноване жалбе окривљених ББ и ВВ, те бранилаца адвоката Дејана Јовановића и Марка Јанковића, а да се жалба Јавног тужилаштва за организовани криминал усвоји и побијана пресуда преиначи, тако што ће другостепени суд окривљене ДД, ГГ и ЕЕ осудити због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези са ставом 2 КЗ, окривљене ДД и ГГ осудити због кривичног дела убиство из члана 113 КЗ, уместо због кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 2 у вези са ставом 1 КЗ, окривљеног ЕЕ осудити због кривичног дела убиство из члана 113 КЗ и окривљеног АА огласити кривим и због радњи описаних у тачки V/3 диспозитива измењене оптужнице и осудити га за продужено кривично дело прање новца из члана 245 став 2 у вези са ставом 1 у вези са чланом 61 КЗ, уместо због једног кривичног дела прање новца из члана 245 став 2 у вези са ставом 1 Кривичног законика, те окривљенима АА, ВВ, ББ, ДД и ГГ изрећи казне затвора у дужем временском трајању, а окривљеном ЕЕ јединствену казну затвора у складу са законом, за учињена кривична дела из члана 346 став 4 у вези са ставом 2 и члана 113 КЗ.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одржао је седницу већа, у смислу одредбе члана 447 ЗКП, на којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са

ожалбеном пресудом, изјављеним жалбама и одговорима на жалбу, испитујући побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалбама, у складу са одредбама члана 451 став 1 ЗКП, па је, по оцени жалбених навода и предлога, те одговора на жалбу, а имајући у виду и наводе јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал из цитираног поднеска, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

I

Разлози за одбијање жалби јавног тужиоца за организовани криминал, окривљеног ББ и браниоца окривљеног ББ, адвоката Дејана Јовановића, у делу у ком су изјављене против става I и II изреке првостепене пресуде.

Оспоравајући правилност првостепене пресуде у делу којим је окривљени ББ оглашен кривим због извршења кривичног дела убиство из члана 113 Кривичног законика, описаног у ставу I изреке првостепене пресуде, и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, описаног у ставу II изреке првостепене пресуде, окривљени ББ (који оспорава правилност првостепене пресуде и у ставу I и у ставу II изреке, иако се суштински осврће само на чињенично стање везано за кривично дело из члана 113 Кривичног законика) и његов бранилац (који оспорава правилност првостепене пресуде само у ставу I изреке) истичу да првостепена пресуда у ставу I изреке садржи битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП јер постоји знатна противречност о чињеницама које су предмет доказивања и онеме што стоји у списима предмета, а постоји и повреда кривичног закона која се јавља као последица непотпуно утврђеног чињеничног стања. Суштински и једном и другом жалбом се детаљно понавља теза одбране да је окривљени ББ кривично дело из члана 113 КЗ, описано у ставу I изреке првостепене пресуде, извршио у стању нужне одбране, притом дајући другачију оцену одбране окривљеног ББ, различиту од оне коју је у побијаној пресуди дао првостепени суд, док окривљени детаљно понавља своју одбрану, која је била предмет оцене од стране првостепеног суда.

Супротно цитираним жалбеним наводима, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање и дао јасне и логичне разлоге за закључак да не стоји теза одбране да је окривљени ББ кривично дело из члана 113 КЗ, описано у ставу I изреке првостепене пресуде, извршио у нужној одбрани.

Наиме, првостепени суд је одбрану окривљеног ББ која је дата на главном претресу када је признао извршење кривичног дела из члана 113 КЗ, описаног у ставу I изреке првостепене пресуде, и кривичног дела из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, описаног у ставу II изреке првостепене пресуде, оценио као, у битним и одлучним чињеницама, сагласну другим током поступка изведеним доказима, ближе наведеним на страни 48 и 49 образложења, које је првостепени суд правилно прихватио и оценио као валидне, а који докази са одбраном окривљеног у наведеном делу чине логичну и складну целину, па како одбрана окривљеног у вези са наведеним кривичним делима није доведена у сумњу нити је оспорена иједним другим доказом – исказом, видео записом нити писаним доказом, то је првостепени суд правилно одбрану окривљеног ББ у наведеном делу прихватио.

Када је у питању институт нужне одбране, а дајући одговор на тезу одбране окривљеног ББ да је кривично дело из члана 113 КЗ, описано у ставу I изреке пресуде, извршио у стању нужне одбране, првостепени суд је нашао да наведена теза нема основа у доказима изведеним током поступка, због чега није ни прихваћена, ценећи пре свега видео записе са сигурносних камера кафића "...", из којих је утврђено да је окривљени ББ седео у башти кафића, окренут лицем ка улици, у друштву са два лица, када је наишао покојни ИИ у друштву са три лица, да је дошло до вербалне комуникације између окривљеног и покојног ИИ, да је окривљени ББ устао од стола, ставио леву руку у џеп од јакне и упутио се ка излазу из баште кафића, ком излазу је прилазио покојни ИИ, све време држећи руке спуштене поред тела, те да је у једном тренутку устукнуо закорачивши уназад, покушавајући да ухвати каиш од торбице која му је стајала преко рамена на десном боку више према леђима и окренувши се у супротном смеру од окривљеног ББ, практично му окренувши леђа, након чега је пао, док окривљени ББ прилази ближе и испаљује пет хитаца у правцу покојног ИИ, затим се враћа до стола за којим је седео, узима нешто са стола, па се умереним кораком упућује ка другом излазу из баште кафића и излази на улицу, погледавши у обе стране, након чега се удаљава са лица места.

Надаље, првостепени суд је имао у виду и исказ сведока ЈЈ (раније ...) из ког произлази да се покојни ИИ обратио окривљеном ББ, који му је одговорио "Шта је било", након чега му је покојни ИИ рекао: "Извади руке из џепова", па је окривљени ББ кренуо ка излазу из баште према покојном ИИ, који се такође упутио у истом правцу прелазећи улицу укусо, да је окривљени ББ извадио руке из џепова и запуцао према покојном ИИ када су били на раздаљини од пар метара, те да је покојни ИИ подигао руку да се заштити и да није кренуо да вади пиштољ нити је узео торбицу. Првостепени суд је имао у виду и да из исказа сведока КК проистиче да се покојни ИИ обратио окривљеном ББ, који се налазио у башти кафића, речима: "Вади руке", да је окривљени ББ извадио пиштољ, те да је покојни ИИ након првог пуцња пао на тротоар у близини кафића, при чему су се пуцњи наставили односно испаљено је више хитаца, те да из исказа сведока ЛЛ произлази да је окривљени ББ устао, да му се покојни ИИ обратио речима: "Вади руке из џепова", да је окривљени ББ држао нешто у руци, да је одјекнуо један пуцањ, а након краће паузе још 4 до 5 пуцњева, те да је, док се крио између дасака ограде, видео да покојни ИИ лежи негде на пола улице, а да је окривљени ББ изашао из баште, погледао околу и отишао у непознатом правцу. Напред наведеним исказима суд је поклонио веру, оцењујући их као уверљиве и животне, који се уклапају у једну логичну и складну целину, будући да су међусобно сагласни у погледу битних и кључних чињеница, те у складу са писаним доказима.

По правилној оцени првостепеног суда, из наведеног произлази да у тренутку испаљивања пројектила покојни ИИ није нападао окривљеног ББ, већ је стајао са спуштеним рукама, при чему се торбица у којој се налазио пиштољ (што је утврђено из записника о увиђају од 07.05.2018. године, из ког проистиче да је пиштољ пронађен у торбици заједно са два телефона, што јасно указује на то да критичном приликом пиштољ није извађен из торбице) налазила на боку и то више на леђима покојног ИИ, који је у једном тренутку устукнуо закорачивши уназад, чак му окренувши и леђа, тако да није ни постојао истовремени противправни напад, па самим тим ни нужна одбрана.

Надаље, из одбране окривљених ББ и ЕЕ, као и исказа сведока ЛЛ, КК, ЉЉ, ММ и НН, неспорно је да је од раније постојао сукоб између покојног ИИ и окривљеног ББ, међутим, само понашање окривљеног ББ критичном приликом потврђује став суда да је окривљени ББ пуцао из пиштоља у покојног ИИ у намери да га лиши живота, будући да је, иако је имао могућност да изађе из баште кафића на други излаз и избегне евентуални даљи контакт и сукоб са сада покојним ИИ, он то није учинио, већ је, напротив, устао од стола, ставио руку у џеп од јакне, где му се налазио пиштољ који је неовлашћено носио са собом по граду, очигледно очекујући да ће у неком тренутку срести покојног ИИ, посебно што, по сопственим наводима, није ни излазио у град без панцира и пиштоља које је купио одмах по њиховом сукобу, кренуо право ка једном од два излаза из баште кафића - право у сусрет ИИ, показујући спремност да се са њим сукоби, затим, извадио пиштољ из џепа и са удаљености од три метра у његовом правцу прво испалио два метка, а када је покојни ИИ пао на земљу од задобијених повреда, пришао му ближе и у њега у континуитету испалио још пет метака да би био сигуран да ће га лишити живота, након чега се вратио до стола, узео своје ствари и без журбе, лаганим кораком, напустио лице места, изашавши на други излаз из баште кафића, супротно од места где је на улици лежао покојни ИИ.

На темељу претходно наведеног, правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног ББ да је он у ствари кренуо да бежи, али да му је пут препречио ИИ, кога је видео када се хвата за торбицу и покушава да нешто извади, па како је мислио да ће извадити пиштољ, он је пуцао у њега, из разлога што је у наведеном делу његова одбрана неуверљива, неживотна, нелогична и надасве оповргнута изведеним доказима, а посебно видео записом сигурносних камера кафеа "...” и исказима сведока, из којих је утврђено да је дошло до вербалне комуникације између њих и да су се неспорно упутили један према другом, и то тако што се окривљени ББ кретао баштом кафића, а покојни ИИ улицом поред ограде кафића, да би дошли до истог излаза/улаза у башту односно да се окривљени ББ упутио ка покојном ИИ свесно и са намером да га лиши живота. Ово тим пре када се има у виду одбрана окривљеног у делу у ком је навео да се последњих месец дана, по сопственим наводима, кретао градом носећи панцир и пиштољ, што је само учврстило првостепени суд у уверењу да је окривљени ББ очекивао сусрет са покојним ИИ, а за који сусрет је био спреман. Уједно, по правилном налажењу првостепеног суда, и само понашање окривљеног након извршења кривичног дела односно начин на који се удаљио с лица места, неспорно говори о његовој очуваној свести и могућности да управља својим поступцима, независно од тога што је био у стању афекта страха средњег интензитета, према налазу и мишљењу судског вештака др Бранка Мандића од 25.10.2021. године.

Одлучујући о кривичној санкцији, поводом жалби јавног тужиоца за организовани криминал, окривљеног ББ и браниоца окривљеног ББ, адвоката Дејана Јовановића, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, имао је у виду све околности из члана 54 Кривичног законика које утичу на то да казна буде мања или већа, па је од олакшавајућих околности на страни окривљеног ББ, ценио чињеницу његове младости у време извршења кривичних дела, фактичко признање чињеничног стања кривичног дела убиство из члана 113 КЗ, описаног под ставом I изреке првостепене пресуде и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 КЗ, описаног под ставом II изреке првостепене пресуде, а затим и да је наведена кривична

дела извршио у стању смањене урачунљивости, али не битно, док је од отежавајућих околности, ценио начин припреме и реализацију извршеног дела из члана 113 КЗ, што све указује на исказану изузетну систематичност, упорност и одлучност, као и његов ранији живот односно осуђиваност, с тим што је имао у виду да се не ради о истоврсним кривичним делима, те протек времена од последње осуде. Дајући адекватан значај утврђеним олакшавајућим и отежавајућим околностима на страни окривљеног ББ, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, окривљеном ББ је најпре за кривично дело убиство из члана 113 КЗ, описано у ставу I изреке првостепене пресуде, и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 КЗ, описано у ставу II изреке првостепене пресуде, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом напред наведених законских прописа и одредби члана 4, 42, 45, 54 и 60 Кривичног законика, утврдио појединачне казне затвора, и то: за кривично дело убиство из члана 113 КЗ, описано у ставу I изреке првостепене пресуде, казну затвора у трајању од 7 (седам) година, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, описано у ставу II изреке првостепене пресуде, казну затвора у трајању од 2. (две) године, па га је, применом одредбе члана 60 КЗ, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 8 (осам) година и 10 (десет) месеци, којом ће се, и по оцени овог суда, у потпуности остварити сврха кажњавања и сврха изрицања кривичних санкција из члана 4 и 42 КЗ.

II

Разлози укидања пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 бр. 198/2019 од 27.02.2023. године, у осуђујућем делу у ставу III, IV и V и у ослобађајућем делу у ставу V и VI изреке

Када је у питању став III изреке побијане пресуде, у односу на окривљене АА, ВВ и ББ, основано се изјављеним жалбама браниоца окривљених АА, ББ, ВВ и жалбом ВВ указује да је првостепена пресуда у овом делу донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, с обзиром на то да су разлози првостепене пресуде противречни како сами себи, тако и изреци.

Наиме, првостепени суд је закључио да је у току поступка утврђено да су окривљени АА, ВВ и ББ, заједно са осуђенима ЗЗ и ЖЖ, знали да делују као чланови организоване криминалне групе која је имала за циљ елиминисање конкуренције лишавањем живота других криминалних група односно стицање финансијске користи преносом новца који потиче од криминалне делатности окривљеног АА. Међутим, овакав закључак првостепеног суда се за сада не може прихватити јер, као што се основано изјављеним жалбама одбране указује, овакво утврђење контрадикторно је изреци, те образложењу пресуде на страни 56 став 3, где је првостепени суд навео да је намера окривљеног АА са осуђенима ЗЗ и ЖЖ била да се удруже са циљем вршења кривичног дела прање новца из члана 245 Кривичног законика односно да је намера окривљеног АА са окривљенима ВВ и ББ била да се удруже са циљем вршења кривичног дела убиство из члана 113 КЗ.

Такође, основано се изјављеним жалбама указује да првостепена пресуда у

погледу одлуке садржане у ставу IV изреке првостепене пресуде у односу на окривљене АА, ВВ, ДД, ББ и ГГ, не садржи разлоге о појединим чињеницама које су предмет доказивања, да су разлози противречни како сами себи, тако и изреци, да првостепени суд о предлогу за издвајање доказа као незаконитих није дао никакве разлоге, те да је пропустио да одлучи о свим доказним предлозима одбране, па је, по налажењу другостепеног суда, пресуда у овом делу донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП због којих није могуће испитати њену законитост и правилност у овом делу и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 3 ЗКП, а што је било од одлучног утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Наиме, основано се у изјављеним жалбама указује да у вези са разговорима цитираним у пресуди, постоје противречности у погледу онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и самих тих исправа, те тако првостепени суд у више наврата спомиње и цени разговор од 17.06.2018. године од 23:57 часова, иако разговор од наведеног датума у наведено време не постоји у списима предмета, нити из самих записника о главном претресу, чији су саставни део транскрипти, не произлази да је разговор од наведеног датума у наведено време изведен као доказ (већ се, с обзиром на његову садржину коју првостепени суд наводи на страни 69 образложења побијане пресуде, по налажењу другостепеног суда, очигледно ради о разговору од 16.06.2018. године од 23:57 часова до 17.06.2018. године, 00:57 часова, за који првостепени суд на страни 60 и наводи да је изведен у доказном поступку на главном претресу). Надаље, на страни 166 првостепене пресуде, са фуснотом број 42, првостепени суд наводи и цени разговор који је вођен дана 16.06.2018. године од 12:45 до 13:15 часова, иако такав разговор не постоји у списима предмета, нити је изведен на главном претресу (већ се, с обзиром на његову садржину коју првостепени суд наводи на страни 71 образложења побијане пресуде, по налажењу другостепеног суда, очигледно ради о разговору који је вођен три месеца касније - 17.09.2018. године од 12:45 до 13:15 часова, а за који првостепени суд на страни 60 и наводи да је изведен у доказном поступку на главном претресу). Такође, на страни 167 првостепене пресуде наводи се комуникација од 17.06.2018. године у периоду од 13:47 до 14:04 часова, која такође не постоји у списима предмета нити је изведена на главном претресу (већ се, с обзиром на њену садржину коју првостепени суд наводи на страни 71 образложења побијане пресуде, по налажењу овог суда, очигледно ради о комуникацији од 17.09.2018. године од 13:47 до 14:04 часова, за коју првостепени суд на страни 60 наводи да је изведена у доказном поступку на главном претресу).

С друге стране, на страни 160 првостепене пресуде цитира се садржина комуникације од 27.10.2018. године у периоду од 21:47 до 22:43 часова (са стране 88), на којој се пресуда заснива, а из које првостепени суд утврђује да окривљени ДД саговорнику препричава разговор са окривљеним АА “на начин на који се недвосмислено окривљени АА и ВВ доводе у везу са окривљеним ББ као лицем које је критичном приликом шетало испред хотела “...” у маскарној униформи и лишило живота ЂЂ, кога окривљени АА зове од миља “наш ...”, очито задовољан чињеницом да је лице у маскарној униформи, чији му је идентитет добро познат, а то је окривљени ББ успео неометано да изврши задатак за који га је ангажовао тј. да лиши живота сада покојног ЂЂ”, док се на главном претресу одржаном дана 08.06.2022. године, на странама 14 и 15 транскрипта, након преслушавања аудио снимка овог разговора,

првостепени суд фактички саглашава са наводима одбране и прихвата да ниједан саговорник не изговара речи “наш ...”, већ речи “Ваш неки”, коју чињеницу у погледу садржине предметне комуникације и изговорених речи учесника у разговору, првостепени суд у поновном поступку мора несумњиво да утврди, на шта се основано у изјављеним жалбама одбране указује.

Основано се изјављеним жалбама указује да је првостепени суд на главном претресу који је одржан дана 24.06.2022. године, на странама 3 и 4 транскрипта, извео као доказ разговоре између окривљеног ВВ и окривљеног АА, и то: разговор од 14.06.2018. године у 16:21:24 часова у периоду од 04:50 до 05:00 минута, те разговор од 01.07.2018. године у 15:42:30 часова у периоду од 03:40 до 04:40 минута, који се налазе у оквиру од 6 месеци, када је, како се и наводи на страни 182, законски било могуће прислушкивање разговора окривљеног АА уређајем који је постављен у његовом аутомобилу марке “...”, а који разговори, по наводима из жалби, иду у корист одбране окривљених и у којим окривљени разговарају о могућем лицу које је извршило убиство покојног ЂЂ, као и где се могуће налази његов убица, које првостепени суд у својој пресуди нити је интерпретирао, нити ценио као доказ, а несумњиво су изведени као доказ у доказном поступку на главном претресу. Сагласно томе, основано се изјављеним жалбама одбране указује да је чињенично стање у овом делу остало непотпуно утврђено, а што је довело до битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, с обзиром на то да из побијане пресуде не види шта је утврђено из садржине ових разговора.

Такође, првостепени суд је у образложењу побијане пресуде констатовао да је као доказ, а на предлог тужиоца, извео и ценио антропометријска вештачења преко комисије вештака и да је на главном претресу испитао вештаке који су обавили та вештачења, при чему на странама 215 и 216, приликом изношења разлога за одбијање предлога одбране за одређивање новог антрополошког вештачења, само констатује да је "одбрана ангажовала стручног саветника који располаже стручним знањем из области у којој је одређено вештачење, а који је током поступка поставио бројна питања комисији вештака и изнео своје примедбе", те се основано изјављеним жалбама одбране указује да доказе које је прикупила одбрана - наводе и писане примедбе стручног саветника професора доктора Савић Слободана, првостепени суд није ни ценио, тачније, осим што их није ценио, није ни навео да их је извео на главном претресу, иако је то учињено на главном претресу одржаном дана 06.12.2022. године и 23.12.2022. године.

Надаље, иако је одбрана током целокупног трајања поступка предлагала да се из списка предмета као незаконити докази издвоје резултати примене посебних доказних радњи, првостепени суд је у пресуди само образложио зашто одређена комуникација и разговори, на које се тужилаштво позива, не могу бити коришћени као доказ и на њима се не може засновати судска одлука - због њиховог ограниченог временског трајања, док у образложењу пресуде нема ниједне једине речи у односу на процесне предлоге одбране за издвајање резултата примене посебних доказних радњи према окривљенима као незаконитих. Сагласно томе, неопходно је да се првостепени суд у поновном поступку о наведеном на недвосмислен начин изјасни доношењем одлуке о предлогу одбране за издвајање доказа, коју ће потом и образложити. Уједно, основано се жалбом одбране указује и да су на главном претресу дана 09.11.2020. године поднети доказни предлози о којима суд никада није одлучио.

По налажењу другостепеног суда, поступањем суда на претходно описан начин повређена је одредба члана 16 став 2 ЗКП која обавезује суд да са једнаком пажњом утврди чињенице које терете или иду у корист окривљеном, што директно имплицира обавезу суда да на непристрасан и свеобухватан начин разматра како предлоге оптужбе, тако и предлоге одбране.

На темељу свега претходно наведеног, првостепена пресуда је у осуђујућем делу у ставу III, IV и V изреке и у ослобађајућем делу у ставу V и VI изреке, морала бити укинута и предмет у том делу враћен на поновно суђење.

Имајући у виду разлоге због којих је првостепена пресуда у овим деловима укинута, другостепени суд се није упуштао у испитивање основаности жалбених навода јавног тужиоца за организовани криминал, окривљених и њихових бранилаца, који се односе на одлуке о казнама у овом делу, али ни жалбених навода јавног тужиоца за организовани криминал којима се чињенично стање оспорава као правилно и потпуно утврђено када је у питању оптужба садржана у ставу V тачки 3 диспозитива измењене оптужнице Тужилаштва за организовани криминал Ктo бр. 97/19 од 14.12.2022. године.

Уједно, другостепени суд указује да у погледу одлуке првостепеног суда о изостављању радње, описане у ставу V тачки 2 диспозитива измењене оптужнице Тужилаштва за организовани криминал Ктo бр. 97/19 од 14.12.2022. године, из састава продуженог кривичног дела праће новца из члана 245 став 2 у вези са ставом 1 у вези са чланом 61 Кривичног законика, те одлуке у ставу VII изреке првостепене пресуде, није било жалбе.

У поновљеном поступку, првостепени суд ће поступити по примедбама на које је указано овим решењем и отклонити учињене битне повреде одредаба кривичног поступка, тако што ће, пре свега, водити рачуна о обавези одлучивања о свим доказним предлозима и предлозима за издвајање доказа из списка, притом узети у обзир и наводе у изјављеним жалбама о којима није било посебно речи, након чега ће моћи да изведе правилне чињенично-правне закључке и за своја чињенична и правна закључивања да јасне и аргументоване разлоге, у складу са одредбама члана 428 став 8 ЗКП, које ће у свему као правилне моћи да прихвати и другостепени суд.

III

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је, у складу са одредбама члана 458 став 4 ЗКП, преиспитао одлуку о задржавању окривљених ББ и АА у притвору, па је нашао да у односу на окривљеног ББ и даље стоје законски разлози за притвор прописани одредбом члана 211 став 1 тачка 1 и 3 ЗКП, а у односу на окривљеног АА законски разлози за притвор прописани одредбом члана 211 став 1 тачка 3 ЗКП, због којих је према овим окривљенима притвор одређен и продужаван, те им је продужио притвор до даље одлуке првостепеног суда.

Наиме, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, и даље стоје разлози за притвор против окривљеног ББ прописани одредбом члана 211 став 1 тачка

1 ЗКП, имајући у виду да се, према стању у списима предмета, окривљени налазио у бекству и ван територије Републике Србије, да му је решењем Вишег суда у Крушевцу КПП бр. 11/18 од 29.05.2018. године одређен притвор и наређено издавање потернице, укључујући и међународну, по којој је након више од годину дана од када му је одређен притвор лишен слободе - дана 17.07.2019. године, а дана 19.08.2019. године изручен из Републике Босне и Херцеговине, где је, према основаној сумњи, илегално пребачен. Како се његово присуство није могло обезбедити због тога што се налазио у бекству, а имајући у виду природу и тежину кривичних дела за која је основано сумњив да их је извршио у конкретном кривичном поступку, као и да је пресудом овог суда Кж1-По1 бр. 21/23 од 30.01.2024. године окривљени осуђен на дугогодишњу казну затвора, овај суд налази да све напред наведене околности, у својој међусобној повезаности, указују на опасност од бекства окривљеног, у случају његовог пуштања на слободу, те да би исти могао поново постати недоступан надлежним органима Републике Србије, због чега према њему стоје разлози за притвор по наведеном законском основу.

Такође, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, налази да против окривљених ББ и АА и даље стоје разлози за притвор предвиђени одредбом члана 211 став 1 тачка 3 ЗКП, имајући у виду да из списка предмета произлази постојање основане сумње да је окривљени АА извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 Кривичног законика, кривично дело убиство из члана 113 Кривичног законика и продужено кривично дело прање новца из члана 245 став 2 у вези са ставом 1 у вези са чланом 61 Кривичног законика, а да је окривљени ББ основано сумњив да је извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези са ставом 2 Кривичног законика, кривично дело убиство из члана 113 Кривичног законика и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика, а да је пресудом овога суда Кж1-По1 бр. 21/23 од 30.01.2024. године, због учињеног кривичног дела убиство из члана 113 Кривичног законика и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 8 (осам) година и 10 (десет) месеци, при чему је овај окривљени основано сумњив и да је два кривична дела убиство (једно за које је пресудом овог суда правноснажно осуђен и друго за које се актуелно терети) извршио у кратком временском периоду, тачније у месец дана, затим, да се ради о вишеструко осуђиваним лицима, као према извештају из казнене евиденције, што указује на њихову склоност ка вршењу кривичних дела, при чему је окривљени АА осуђиван и због истоврсног кривичног дела у односу на кривично дело за које је основано сумњив у предметном кривичном поступку – кривично дело злочиначко удруживање из члана 227 КЗ РС, а његова ранија осуђиваност указује и на склоност ка вршењу кривичних дела која имају за циљ прибављање противправне имовинске користи, а, потом, и кривичних дела са елементима насиља. Све претходно наведене околности, у својој међусобној повезаности, по оцени овог суда, јесу особите околности које указују да ће окривљени ББ и АА, сваки понаособ, уколико буду пуштени на слободу, у кратком временском периоду поновити кривично дело, због чега је њихово даље задржавање у притвору по законском основу из члана 211 став 1 тачка 3 ЗКП оправдано и нужно.

На основу свега наведеног, применом одредаба чланова 457, 458 став 1, 3 и 4 и

459 став 1 ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-виши саветник
Слађан Лазић,с.р.

Председник већа-судија
Мирјана Поповић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић